

Hồi thứ mười tám

Phủ Thiếu Bảo điều tra kinh thật

Tuy trong bụng Vi Tiểu Bảo nghĩ vậy, xong ngoài miệng vẫn cung kính đáp:

- Dạ! Tiểu tử xin tuân lệnh.

Rồi gã theo viên thái giám kia xuyên qua mấy tầng toà viện.

Viên thái giám đứng ngoài cửa có che rèm tàu vọng vào:

- Khỏi bẩm Thái hậu! Tiểu Quế Tử xin vào yết giá!

Đoạn y vén rèm lên bữu môi ra hiệu.

Vi Tiểu Bảo khoa chân bước qua cửa. Phía trong cửa còn một bức rèm bằng hạt trân châu xâu lại, chiếu ra ánh sáng êm dịu.

Một tên cung nữ vén rèm châu lên.

Vi Tiểu Bảo cúi đầu tiến vào. Gã hơi ghéch mắt lên ngó thấy một thiếu phụ 36, 37 tuổi ngồi trên ghế. Vua Khang Hy đứng bên thiếu phụ. Không cần nói cũng biết thiếu phụ đó là Hoàng thái hậu.

Vi Tiểu Bảo quỳ xuống dập đầu.

Hoàng thái hậu mỉm cười gật đầu lên tiếng:

- Ngươi đứng dậy đi!

Vi Tiểu Bảo vừa đứng lên, Thái hậu lại nói tiếp:

- Ta nghe Hoàng thượng nói bữa nay bắt được phản thần Ngao Bái là nhờ công lớn của nhà ngươi.

Vi Tiểu Bảo tâu:

- Khỏi tâu Thái hậu! Kẻ nô tài chỉ biết giữ vẹn lòng trung bảo vệ thánh chúa. Chúa thượng chỉ dụ làm sao, nô tài khâm tuân làm như vậy nô tài hầy còn nhỏ tuổi, chưa hiểu chi hết.

Gã ở Hoàng cung chưa đầy một năm, nhưng bản tính thông minh nhân khi đánh bạc gã đã được nghe bọn thái giám nói về mọi chuyện trong triều, gã nhất nhất ghi nhớ. Gã còn hiểu chủ nhân rất ghét kẻ nô tài ỷ mình công lớn,

nên công càng cao bao nhiêu, càng phải giả vờ như mình chẳng có công lệnh chi hết thì chủ mới tin yêu. Nếu tỏ ra một chút kiêu căng thì ngoài chuyện bị chủ nhân chán ghét, có khi còn rước lấy vạ sát thân.

Vi Tiểu Bảo tâu như vậy, quả nhiên Hoàng thái hậu rất hoan hỷ, phán:

- Người còn nhỏ tuổi mà ăn nói đắc thế, so với Thiếu Bảo Ngao Bái còn có phần hơn. Hài nhi! Người tính chúng ta thưởng cho gã bằng cách nào?

Vua Khang Hy tâu:

- Xin Thái hậu định đoạt!

Hoàng thái hậu trầm ngâm một lúc rồi hỏi:

- Người làm thái giám đã có phẩm trật gì chưa? Đồng thái giám dự hàng ngũ phẩm vậy ta thưởng cho người đứng hàng lục phẩm và thăng cho người làm thủ lĩnh thái giám, theo hầu cận bên mình Hoàng thượng.

Vi Tiểu Bảo không lấy thế làm vinh hạnh, gã rửa thềm trong dạ:

- Lục phẩm thất phẩm thì làm con mẹ gì? Dù mụ có phong cho lão gia đến nhất phẩm thái giám, lão gia cũng chẳng muốn.

Nhưng ngoài mặt gã ra chiều hớn hở quỳ xuống dập đầu tâu:

- Tạ ơn Hoàng thái hậu. Tạ ơn chúa thượng.

Nguyên nhà Thanh đã quy định trong cung có 14 tổng quản thái giám, 8 phó tổng quản, 189 thủ lĩnh thái giám. Còn thái giám thường thì không nhất định là bao nhiêu. Khi nhà Thanh mới lên đã có hơn một ngàn tên về sau tăng lên đến trên hai ngàn. Về phẩm trật cao nhất là tứ phẩm, thấp nhất là bát phẩm. Bọn thái giám thường thời không có phẩm trật.

Vi Tiểu Bảo đang từ tên thái giám trơn, được nhảy một bước lên lục phẩm, đáng kể là một vinh hạnh đặc biệt.

Hoàng thái hậu gật đầu nói:

- Người ráng hết lòng làm việc cho vẹn đạo thần tử.

Vi Tiểu Bảo vâng dạ mấy tiếng rồi đứng lên giật lùi trở ra.

Bỗng mắt gã ngó thấy trên mặt bàn bên chỗ Thái hậu ngồi có một cuốn sách. Bên cạnh cuốn sách là cái túi lụa, trên đề năm chữ lớn "Tứ Thập Nhị Chương Kinh".

Vi Tiểu Bảo ngăn người ra nghĩ bụng:

- Lão gia mấy chục ngày trời kiếm pho sách phải gió này ở trong Ngự thư phòng. Té ra nó ở đây thì lão gia còn kiếm thấy làm sao được?

Hoàng thái hậu thấy Vi Tiểu Bảo ngó sách kinh liền mỉm cười hỏi:

- Tiểu Quế Tử! Người có biết chữ không?

Vì Tiểu Bảo tâu:

- Nô tài không được học nên chỉ biết được mấy chục chữ mà thôi!

Hoàng thái hậu nói:

- Vậy người nhân lúc nhàn rỗi tìm các thái giám biết chữ mà học hỏi.

Vì Tiểu Bảo tâu:

- Xin tuân lời Thái hậu.

Đoạn gã khom lưng lui ra.

Tên cung nữ kia vén rèm châu lên, Vì Tiểu Bảo lại nhân lúc này ngó trộm Hoàng thái hậu một lần nữa thì thấy ngài nét mặt trắng bợt, mục quang lấp loáng, nhưng mày hơi nhăn lại, dường như có vẻ buồn rầu mà cũng giống người có tâm sự gì chưa giải quyết được. Gã tự hỏi:

- Bà đã làm Hoàng thái hậu thì còn điều chi bất như ý? à phải! Ông chồng bà chết rồi. Dù bà làm Hoàng thái hậu nhưng không còn chồng thì cũng chẳng vui vẻ với ai được.

Vì Tiểu Bảo về nhà thuật lại chuyện cho Hải lão công nghe. Nhưng lão tuyệt nhiên không có vẻ gì hứng thú. Lão lạnh lùng nói:

- Vụ này đã xảy ra hai bữa trước.

Vì Tiểu Bảo rất lấy làm kỳ hỏi:

- Công công! Sao công công biết sớm thế?

Hải lão công đáp:

- Hoàng thượng học đồ vật còn bảo là trẻ con thích giỡn. Nhưng ngài học Bát quái du long chương thì dĩ nhiên phải dùng vào việc khác. Ngài lại chờ cho người luyện thành môn Thiên điệp thủ xong mới ra tay là nhân nại lắm.

Vì Tiểu Bảo ngoẹo đầu ngó Hải lão công trong lòng rất khâm phục nghĩ thầm:

- Lão già con rùa này dúi mắt mà việc gì cũng tiên liệu được mới thật là tài tình.

Hải lão công hỏi:

- Hoàng thượng đã dẫn người đến bái yết Hoàng thái hậu phải không?

Vì Tiểu Bảo dạ một tiếng, nghĩ thầm:

- Cả chuyện này lão cũng biết rồi.

Hải lão công hỏi:

- Hoàng thái hậu thưởng cho ngươi thế nào?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Không thưởng gì cả, chỉ cho cái hàm lục phẩm và thăng lên thủ lĩnh thái giám.

Hải lão công cười nói:

- Hay lắm! Thế là ngươi còn kém ta có một bậc. Ta từ chức tiểu thái giám thăng lên thủ lĩnh thái giám phải mất mười ba năm trời.

Vì Tiểu Bảo nghĩ thầm:

- Mai ta sẽ rời xa lão. Lão đã dạy khá nhiều võ công, mà ta làm cho lão đui mắt thì không khỏi có điều tàn nhẫn. Ta muốn lấy được pho kinh về cho lão, nhưng nó lại ở nơi Hoàng thái hậu mà ngài đang coi pho này thì làm sao đánh cắp được? Chi bằng ta nói rõ cho lão biết, để lão đừng hy vọng nữa.

Gã nghĩ vậy liền nói:

- Công công! Vừa rồi tiểu tử ở trong phòng Hoàng thái hậu đã thấy vật kỳ quái đó rồi.

Hải lão công hỏi:

- Vật đó là cái gì?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Tức là pho Tứ Thập Nhị Chương Kinh mà công công thường nói đó.

Hải lão công la lên:

- Thật thế ư?

Lão nhảy bổ lên nắm lấy hai tay Vì Tiểu Bảo.

Cử động của Hải lão công nhanh như chớp, Vì Tiểu Bảo vừa mới chuyển mình lui ra chưa được nửa thước thì hai tay đã bị lão nắm lấy. Gã sợ quá la lên:

- Tiểu tử lừa gạt công công làm chi? Pho sách đó hiện đặt ở trên bàn Hoàng thái hậu. Tiểu tử hãy còn thấy cả cái bọc lụa vàng trên đề năm chữ lớn Tứ Thập Nhị Chương Kinh. Công công! Muốn đánh cắp pho sách này ở nơi Hoàng thái hậu là việc rất khó. Chi bằng nói thẳng với Hoàng thượng chờ Hoàng thái hậu coi xong xin ngài thưởng cho công công.

Hải lão công lớn tiếng:

- Không được đâu! Ngươi chớ có nói với Hoàng thượng.

Sau một lúc trầm ngâm, lão lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ... chẳng lẽ...

Lão từ từ buông tay Vi Tiểu Bảo ra ngồi xuống ghế. Đột nhiên nổi cơn ho kịch liệt.

Vi Tiểu Bảo thấy lão gò lưng xuống mà ho thì không khỏi sinh lòng ^^^, gã lẩm bẩm:

- Lão... lão này thật cổ quái!

Gã toan mắng thăm "lão con rùa" nhưng lúc này gã không nỡ.

Đêm hôm ấy Hải lão công ho liên miên không ngớt. Vi Tiểu Bảo ngủ rồi thức giấc vẫn còn nghe tiếng lão ho dữ dội.

Sáng hôm sau Vi Tiểu Bảo vào Ngự thư phòng châu chực thì thấy bên ngoài đã đổi bọn thị vệ mới đến.

Vua Khang Hy vào Ngự thư phòng một lúc thì Khang thân vương Kiệt Thư và Sách Ngạch Đồ đến tâu việc nói là các vương công đại thần đã điều tra Ngao Bái phạm tội lớn tất cả ba mươi khoản.

Vua Khang Hy ngạc nhiên hỏi:

- Ba mươi khoản ư? Làm gì mà nhiều thế?

Khang thân vương tâu:

- Ngao Bái tội nghiệt thâm trọng, không phải chỉ có ba mươi khoản mà thôi, nhưng hạ thần vâng theo thánh ý đã khoan dung rồi đó.

Vua Khang Hy hỏi:

- Vậy là được rồi. Ba mươi khoản là những gì?

Khang thân vương lấy một tờ giấy kể tội Ngao Bái ra tuyên đọc:

- Ngao Bái khi quân lộng quyền. Đó là một tội. Cấu kết gian đảng là hai tội. Kéo bè bàn việc chính sự là ba tội. Thu góp tài hoá nuôi gian đảng là bốn tội. Khôn khéo làm đẹp lời là năm tội. Cất nhắc bọn Mã di Lại là những kẻ tiên đế không dùng là sáu tội. Giết bọn Tô Khắc Tát Cáp là bảy tội. Giết bọn Tô Nạp Hải là tám tội. Bênh vực riêng cờ hiệu của phe mình, tùy ý thay đổi là chín tội. Khinh mạng thánh mẫu là mười tội.

Khang thân vương tiếp tục đọc tội trạng của Ngao Bái từng điều một cả thấy ba mươi khoản đại tội. Trong đó cả khoản bắt người ta rời phần mộ để khỏi đoạt hướng mồ mả nhà mình.

Vua Khang Hy hỏi:

- Té ra Ngao Bái làm nhiều điều tệ hại đến thế! Các khanh nghĩ định dùng hình phạt gì để xử hắn?

Khang thân vương tâu:

- Ngao Bái tội ác đến cùng cực đáng xử lăng trì. Nhưng thần đành nghĩ tới lòng khoan nhân của chúa thượng nên tâu xin cách chức và trảm quyết. Đồng đảng của Ngao Bái là Bộc át Tất Long, Ban Bố Nhĩ Thiên, A Tư Cát đều phải trảm quyết.

Vua Khang Hy trầm ngâm một chút rồi phán:

- Ngao Bái tuy phạm trọng tội, nhưng hắn là cố mệnh đại thần, lâu năm ra sức, có thể tha tội chết mà chỉ cách chức giam cầm vĩnh viễn không tha, cùng tịch biên gia sản. Còn phe đảng của hắn thì theo đề nghị của các khanh đem xử trảm hết.

Khang thân vương quỳ xuống tâu:

- Thánh thượng khoan nhân, các bậc minh quân đời xưa cũng không bì kịp.

Vì Tiểu Bảo cười thầm trong bụng, tự nghĩ:

- Ngao Bái đã bị dao đâm trúng lưng, chẳng sớm thì muộn cũng chết. Nhà vua khoan hồng đại lượng như vậy là phải.

Hôm ấy vua Khang Hy cùng các quan đại thần bàn rón về việc kết tội Ngao Bái cùng đồng đảng của hắn.

(Lời chú của tác giả:

"Theo sách Thánh tổ ban trong Thanh sử cảo: Năm Khang Hy thứ 8, nhà vua thấy Ngao Bái chuyên quyền ngang ngược lại sợ hắn có nhiều lực lượng khó lòng kiềm chế, bèn lựa một số thiếu niên cho làm thị vệ. Chúng còn học phép đồ vật để làm vui cho nhà vua.

Hôm ấy Ngao Bái vào bệ kiến, nhà vua sai bọn thị vệ kia ra bắt hắn.

Năm Canh Thân vua cùng các quan đại thần bàn luận xử Ngao Bái phạm vào 30 đại tội. Các quan xin giết cả họ Ngao Bái.

Nhà vua xuống chiếu: Ngao Bái ngu dốt không biết gì thực tội đáng chu di nhưng nghĩ tình hắn vì việc nước đã ra sức lâu năm, lập nhiều chiến công, tha cho tội chết. Chỉ bắt cầm cố và tịch thu tài sản")

Các quan đại thần nghe nói rất nhiều về việc tranh chấp giữa đội cờ vàng, cờ trắng.

Vì Tiểu Bảo nghe chẳng hiểu họ nói gì, gã chỉ biết đại khái đạo cờ vàng do Ngao Bái làm thủ lĩnh. Còn Tô Khắc Tát Cáp làm thủ lĩnh đạo cờ trắng. Hai đạo này vì tranh đoạt ruộng đất phì nhiêu mà thành xung khắc nhau như nước với lửa.

Tô Khắc Tát Cáp bị Ngao Bái gia hại rồi, bao nhiêu điền địa cùng tài sản thuộc về đạo cờ trắng đều bị bọn cờ vàng đoạt nốt. Bây giờ các quan đại thần tâu xin Hoàng thượng trả của cải về cho chủ cũ.

Vua Khang Hy phán:

- Các khanh theo công tâm đề nghị nhưng để trầm xét lại. Đạo cờ vàng là một trong ba màu cờ lớn. Tuy Ngao Bái phạm tội, nhưng không thể để liên lụy đến đạo cờ vàng. Bất cứ việc gì cũng phải xử sự cho công bằng.

Các quan đại thần dập đầu tâu:

- Chúa thượng là bậc thánh minh khiến cho toàn thể đạo cờ vàng đều được đội ơn mưa móc.

Vua Khang Hy gật đầu nói:

- Các khanh hãy rút lui. Còn Sách Ngạch Đồ hãy lưu lại cho trầm dặn bảo.

Các quan lui ra rồi, vua Khang Hy nhìn Sách Ngạch Đồ hỏi:

- Sau khi Tô Khắc Tát Cáp bị Ngao Bái gia hại thì bao nhiêu tài sản trong nhà y cũng bị Ngao Bái chiếm đoạt ư?

Sách Ngạch Đồ tâu:

- Những điền đất cùng tài sản của Tô Khắc Tát Cáp đều bị xung công cho vào kho. Nhưng Ngao Bái lúc đó dẫn quân đến lục lọi trong nhà Tô Khắc Tát Cáp thì bao nhiêu vàng bạc châu báu chạy vào túi riêng của hắn.

Vua Khang Hy nói:

- Trẫm cũng đoán thế. Vậy khanh dẫn mấy tên thân tín đến nhà Ngao Bái coi, điều tra cho biết rõ tài vật gì của Tô Khắc Tát Cáp thì trả lại cho con cháu y.

Sách Ngạch Đồ tâu:

- Ôn đức Hoàng thượng bao la như trời biển.

Lão không thấy nhà vua nói gì nữa liền từ từ lui ra cửa thư phòng.

Vua Khang Hy lại nói:

- Hoàng thái hậu phán bảo ngài muốn đọc kinh Phật. Trẫm nghe trong tay chủ nhân đạo cờ trắng cùng đạo cờ vàng đều có pho Tứ Thập Nhị Chương Kinh...

Vì Tiểu Bảo nghe nói 5 chữ "Tứ Thập Nhị Chương Kinh" thì không khỏi chấn động tâm thần. Bỗng nghe vua Khang Hy nói tiếp:

- Hai pho kinh Phật này đều dùng nhiễu bọc lại. Pho của đạo bạch kỳ thì túi làm bằng nhiễu trắng. Pho của đạo hoàng kỳ thì túi bằng nhiễu vàng viền

đỏ. Hoàng thái hậu còn nói muốn coi hai pho kinh này thử xem có giống pho kinh Phật trong Hoàng cung? Vậy khanh đến điều tra tài vật nhà Ngao Bái nhân tiện điều tra cả vụ này.

Sách Ngạch Đồ tâu:

- Dạ! Thần hạ xin làm ngay tức khắc.

Lão biết nhà vua còn nhỏ tuổi mà đối với Thái hậu cực kỳ hiếu thuận. Công việc triều chính, Thái hậu đã dặn câu gì là Hoàng thượng nhớ như in trong óc. Việc gì của Hoàng thái hậu giao cho còn coi trọng hơn chính việc của nhà vua. Vụ điều tra pho kinh Phật này là chuyện dễ dàng, không làm cho lẹ không xong.

Vua Khang Hy lại truyền Vi Tiểu Bảo:

- Tiểu Quế Tử! Người hãy đi theo Sách Ngạch Đồ điều tra kinh Phật rồi cả hai người đem về đây.

Vi Tiểu Bảo cả mừng xin tuân chỉ ngay. Gã nghĩ thầm trong bụng:

- Lạ thật! Trong vụ kinh Phật này tất có điều chi cổ quái mình phải đi coi mới được. Hơn nữa mình ở trong cung bấy lâu, chưa có dịp nào ra ngoài chơi buồn muốn chết. Tuy mình dự định ngày chuồn khỏi Hoàng cung không bao giờ trở lại nữa. Nhưng nếu mình được ra sớm một ngày càng tốt.

Sách Ngạch Đồ biết Tiểu Quế Tử là một tên tiểu thái giám hiện đang được Hoàng thượng tin yêu vì hắn có công cứu giá, bắt được gian thần. Lão lại nghĩ thầm:

- Việc đi lấy hai pho kinh có gì là khó, chẳng cần phải gã đi cũng được.

- Phải rồi! Hoàng thượng muốn làm lợi cho gã. Ngao Bái quyền hành lâu ngày dĩ nhiên vàng bạc châu báu không biết đến bao nhiêu mà kể. Hoàng thượng phái ta cùng gã đến nhà hắn là một cơ hội đại phát tài. Nhưng ta chẳng có công lao gì trong vụ này khi nào ngài lại cho ta hưởng lợi. Ngài sai Tiểu Quế Tử đi với ta tuy nói là để lấy kinh Phật mà thực ra để giám sát ta.

Hai người liền dắt tay nhau ra khỏi cung. Ngoài cửa cung đã có ngựa chờ sẵn.

Phụ thân Sách Ngạch Đồ là Sách Ni làm quan đứng đầu trong bốn vị cố mệnh đại thần lúc vua Khang Hy mới lên ngôi. Sau khi Sách Ni chết rồi, Sách Ngạch Đồ được thăng chức Lại bộ thị lang. Khi đó Ngao Bái chuyên quyền, nhưng Sách Ngạch Đồ sợ hắn không dám kháng cự, đành xin từ chức Lại bộ thị lang, đổi sang làm nhất đẳng thị vệ.

Vua Khang Hy biết Sách Ngạch Đồ xích mích với Ngao Bái nên chuyển này nhà vua liền trọng dụng y.

Hai người ra khỏi cửa cung, Sách Ngạch Đồ cười nói:

- Quế công công! Lên ngựa đi!

Y nghĩ thầm trong bụng:

- Tên tiểu thái giám này e rằng chưa biết cưỡi ngựa, vậy mình phải liệu chiều cố cho gã, để gã ngã ngựa thì hỏng bét.

Y có biết đâu Vi Tiểu Bảo đã luyện võ thành căn bản, gã nhẹ nhàng tung mình nhảy lên ngựa. Tuy thuật cưỡi ngựa của gã chưa bằng được Sách Ngạch Đồ, một võ sĩ nổi danh ở Mãn Châu, nhưng gã cưỡi ngựa rất vững vàng.

Hai người đến phủ Ngao Bái, Sách Ngạch Đồ vẫn ăn nói lịch sự với Vi Tiểu Bảo. Hễ y nói với gã câu gì là lại xưng hô "Quế công công".

- Quế công công! Quế công công thử coi nơi đây có vật gì mà Quế công công ưa thích thì cứ việc lấy. Đức Hoàng thượng phái Quế công công đi lấy kinh Phật là ngài có ý muốn thù lao công lớn của Quế công công đó. Vậy công công muốn lấy gì thì lấy. Ngài cũng không hỏi tới đâu.

Vi Tiểu Bảo thấy trong phủ Ngao Bái có rất nhiều châu báu không biết bao nhiêu mà kể. Gã trông hoa cả mắt, chỉ biết thứ gì cũng quý giá.

Ngày trước gã ở Dương Châu đã tưởng những đồ đạc trân thiết trong Lệ Xuân viện là hào hoa bậc nhất, song đem so với đồ ở phủ Ngao Bái thì chưa vào đâu, khác nào đất bùn ví với vàng ngọc.

Ban đầu gã loá mắt cái gì cũng muốn lấy, nhưng sau gã so sánh thì thứ này quý giá, thứ kia cũng đắt tiền, không muốn nên lấy thứ nào cho phải?

Sau gã lại nghĩ tới quyết định sáng mai rời khỏi Hoàng cung thì lấy nhiều không tiện, chỉ nên chọn mấy thứ trân quý đặc biệt đem đi cho dễ.

Sách Ngạch Đồ dặn quan lại tùy tùng lúc kiểm tra phẩm vật phải kê khai vào một bảng đồ. Hễ món nào Vi Tiểu Bảo thích lấy thì đừng kê vào sổ nữa, coi như vật đó không có ở phủ Ngao Bái.

Thư lại thấy Vi Tiểu Bảo cần châu báu lên coi rồi lắc đầu đập xuống mới ghi vào sổ.

Hai người vừa kiểm tra đồ vật, vừa tiến vào trong.

Bỗng một viên quan chạy ra nhìn Sách Ngạch Đồ và Vi Tiểu Bảo, cung kính nói:

- Khải bẩm hai vị đại nhân! Trong phòng ngủ Ngao Bái, ty chức vừa phát giác ra một kho báu vật, không dám tiện tiện mở coi. Xin hai vị rời gót vào kiểm tra cho.

Sách Ngạch Đồ mừng rỡ hỏi:

- Có kho chứa báu vật ư? Nhất định còn nhiều chuyện lạ.

Y lại hỏi:

- Hai pho kinh Phật đã tra ra chưa?

Tên quan kia đáp:

- Trong mấy chục gian nhà này chưa có một pho sách nào chỉ có mười mấy cuốn sổ thì bọn ty chức đang dụng tâm điều tra.

Sách Ngạch Đồ nói:

- Các người trước hết hãy điều tra kinh Phật, còn gì thùng thảng làm sau cũng được.

Y dắt tay Vi Tiểu Bảo tiến vào phòng ngủ Ngao Bái.

Trong phủ Ngao Bái vàng bạc châu báu rất nhiều thì trong phòng ngủ của hắn trái lại chẳng có gì quý giá. Nền nhà lát da hổ, trên tường treo toàn đao kiếm cung nỏ, vẫn lộ vẻ thô hào của người võ sĩ Mãn Châu.

Kho chứa báu vật là một cái hầm lớn đào dưới nền nhà. Bên trên dùng thiết bản đập lên. Trên thiết bản lại phủ da cạp.

Hiện giờ da cạp và thiết bản đã mở ra rồi. Hai tên thư lại và hai gã thị vệ ngồi gác bên hầm.

Sách Ngạch Đồ ra lệnh:

- Lấy hết cả đồ đạc dưới đó đem lên coi.

Hai tên vệ sĩ nhảy xuống hầm lấy đồ vật đưa lên. Hai tên thư lại ngồi miệng hầm đón lấy, xếp cẩn thận vào một bên, trên tấm da báo.

Sách Ngạch Đồ cười nói:

- Nhất định bao nhiêu vật báu, Ngao Bái đều giấu ở trong hầm này. Quế công công! Công công lựa lấy những vật gì ở đây là đúng không thể nhầm được.

Vi Tiểu Bảo nói:

- Các hạ bắt tất phải khách khí, cùng lựa chọn đi!

Gã vừa dứt lời bỗng la lên một tiếng "ủa"!

Một tên võ sĩ đưa ra một bộ sách đựng trong túi nhiễu trắng. Vi Tiểu Bảo đón lấy thấy ngoài đề năm chữ "Tứ Thập Nhị Chương Kinh".

Sách Ngạch Đồ cũng mừng quá reo lên:

- Đây rồi!

Tiếp theo tên thị vệ kia lại đưa lên một pho sách bằng túi nhiều vàng vải đỏ.

Túi nhiều pho sách này rất cũ kỹ. Nhất là pho kia túi bằng nhiều trắng đã biến thành màu vàng lợt.

Sách Ngạch Đồ hơn hờ nói:

- Quế công công! Anh em mình làm được việc này, nhất định Hoàng thái hậu rất vui lòng và ngài sẽ trọng thưởng cho chúng ta.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Pho này là kinh Phật gì đó. Chúng ta thử coi cho biết.

Gã nói rồi rút sách ở trong túi nhiều ra.

Sách Ngạch Đồ động tâm cười nói:

- Quế công công! Tại hạ nói câu này, Quế công công đừng buồn.

Hoà mình vào thế giới võ hiệp www.VietKiem.com - Thư Viện Trường Thiên Tiểu Thuyết Võ Hiệp Kỳ Tinh Online:

- Tính đến 01/01/2001, trên 100 bộ truyện kiếm hiệp hoàn tất và đang tiếp tục đưa nhiều bộ mới

- Các bài bình luận về nhân vật, tác giả, tác phẩm kiếm hiệp

- Free life time 6 MB email account you@vietkiem.com

- Chat & bàn luận cùng các bằng hữu khắp nơi có cùng sở thích trên forums, chatroom.

- Tranh ảnh phim kiếm hiệp

- Mailling list nhận tin tức kiếm hiệp mới

- Truyện dã sử võ hiệp, truyền thuyết,...

- Sách dạy tự luyện võ công.

-

All 3 address in 1:

<http://hello.to/kimdung> , <http://come.to/kimdung> , <http://VietKiem.com>